

Івано-Франківськ - 333 роки

Івано-Франківська міська Рада народних депутатів затвердила проєкт нового герба міста. На іспанському щиті на синьому фоні зображена золота брама з відкритими воротами і трьома рівновисокими вежами білого кольору, кожів з яких закінчується трьома зубцями і має по п'ять бійниць. В отворі брами — архистратиг Михаїл з опущеними крилами і піднятим мечем у правій та щитом у лівій руці. Так виглядає малий герб міста. А великий герб містить зображення малого, увінчаного срібною короною. Щит підтримують щитотримачі — сірі короновані галки.

Автор — художник Іван Марчук

Часопис заснований 30 вересня 1988 року

Alma Mater

Число 1-2 (156-157)

Квітень '95

Видання Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника «Альма Матер»

Де Бистриць дзвінких межиріччя,
Твої постають квартали...
У вічність плвли старіччя —
Місто ж моє розвітало.

333

В мирних і добрих справах,
У творенні, а не в горі
Слава твоя, Сталеполе!
Забше в моїм ти серці.

І лине до тебе крилата
Вдячна любов синівська.
Місто Франкове, із святом!
Віват, Івано-Франківську!

Руслан УГРИНЧУК.

Фото Ігоря Ярошенка

Міністр освіти України
візвідав школи-ліцей

— стор. 2.

Учениця бере інтерв'ю в
академіка

— стор. 3.

Дитяча газета "Чукаєтер"

— стор. 4-5.

Досвід учителя-методиста

— стор. 6.

Мовою друзів

— стор. 7.

Перші цвітки Мар'янки Продан

— стор. 8.

Величкий пам'ятник видатному
письменнику-демократу Василеві
Стофаніку подавно встановлено на
подвір'ї університету.

Фото Ігоря ЯРОШЕНКА.

Фото в номер

Під час свого недавнього візиту на Івано-Франківщину міністр освіти України Михайло Згуровський відвідав і нашу школу-ліцей. Цікавився, як на практиці здійснюється зв'язок між нею і Прикарпатським університетом ім. В. Стефаника. Зв'язок, що має принести взаємну користь і вузові, і школі. Об'єктив фотокамери зафіксував перебування у нас високого гостя.

На передньому плані знімка: міністр розмовляє з директором школи-ліцею, доцентом, кандидатом філософських наук Петром Сусаком.

Новини шкільного життя

РОЗМОВА ПРО СУЧАСНУ ЛІТЕРАТУРУ

Цікаво, звісна річ, почути з уст самих письменників про те, які є напрями й особливості сучасного літературного процесу. Тож кафедра української мови і літератури школи-ліцею запросила на зустріч з учителями голову ради обласної організації СПУ Я. Дорошенка, С. Пушика, Я. Яроша, С. Процюка. Гості також поділилися думками про місце цих навчальних дисциплін, уроків народознавства у вихованні в учнів національної самосвідомості, патріотизму, любові до України, прочитали свої нові вірші. Педагоги, у свою чергу, висловили міркування щодо авангардної поезії, якій нині віддають данину окремі автори.

Розмова виявилася

взаємкорисною. Безперечно, ця зустріч плідно відгукнується у педагогічній практиці членів кафедри, їх спілкуванні з учнями, допоможе у вивченні літературної творчості наших прикарпатських поетів і прозаїків.

Зі словами щирої вдячності за потрібну й цікаву розмову від учителів української мови і літератури звернулася до гостей голова методичного об'єднання школи-ліцею В. Пашинська, побажала їм невичерпної творчої наснаги.

Надія СТРИНАДЮК,
наш кор.

СВЯТКУЄМО ДЕНЬ ЛІЦЕЙСТА

Чи ви чули, як Еней навчався у ліцеї? А як ліцейська братія складала тести з історії? Тоді ви багато втратили. Проте маєте унікальний шанс надолужити прогайне: познайомитися з президентом ліцею, скарбничим та літописцем, ліцеозріття герб ліцею і найголовніше — презентацію 1-го курсу ліцею. Вам варто лише завітати до нашої школи, коли

святкують День ліцеїста.

Ця подія відзначалася вперше, і започаткували свято нинішні випускники-другокурсники. Їхні творчі зусилля настільки сподобались батькам, вчителям і самим ліцеїстам, що вирішено встановити постійний день ліцеїста, під час якого слудей могли б показати все, на що вони здатні.

Що ж, побажася їм успіхів та будемо очікувати від них нових сюрпризів.

Христина НАЗАРЧУК,
учениця школи-ліцею.

Наші захоплення

"MAGISTRA VITA"

У школі-ліцеї створено новий клуб з інтригуючою назвою "Magistra Vita". Клуб складається із трьох секцій: літературної, історико-дискусійної та астрологічної. Їх засідання відбуваються регулярно.

Першим досягненням клубу була постановка новорічної вистави-казки, яка перенесла старшокласників у ті часи, коли вони на свято ще наряджалися у костюми Принців та Принцес, Вовків та Червоних Шапочок. Вистава

користувалася особливим успіхом, оскільки створювалася силами самих ліцеїстів. Не обійшлося без допомоги вчителів: Рибчинської Ніни Володимирівни, Габорака Валентини Іванівни.

Що ж, побажася їм успіхів та будемо очікувати від них нових сюрпризів.

"Вражений від візиту в школу-ліцей Прикарпатського університету. Бажаю добра і щастя школярам та вчителям прекрасної школи".

Міністр освіти
Михайло ЗГУРОВСЬКИЙ.

Абітурієнт-95

ЛАСКАВО ПРОСИМО

На дружню розмову — в День Відкритих дверей Прикарпатського університету зібралися абітурієнти з усієї області. Про умови вступу до вузу розповіли ректор університету академік В. І. Кононенко, перший проректор Б. В. Васишин, голова приймальної комісії В. В. Грещук. Абітурієнти мали змогу отримати відповіді на запитання, які їх хвилюють. Відбулося урочисте нагородження призерів

університетських олімпіад. Ті, що бажали детальніше ознайомитися з університетом, відвідали кафедри, навчальні корпуси. Професура побажала присутнім успіхів на вступних іспитах, а в майбутньому — стати науковою елітою української нації.

Оксана ПИЖУК,
учениця школи-ліцею.

П'ЯТИЙ ТАЙМ МИ УЖЕ ВІДІГРАЛИ...

Того дня школа-ліцей прокинулася незвично рано. У день свого народження завжди погано спиться. Мабуть, від передчуття свята. А нашій школі — п'ять років! І весь цей час тут лунають кроки каблучки вчительок. І, звичайно, галасує дівтора, яку в будень може втихомирити лише дзвоник. А тепер усі вони віддають шану тому, що об'єднало їх — своїй альма-матері. І першим уроком на цей день був урок школи, під час якого на її адресу пролунало багато приємних слів. До того ж учні підготували вернісаж газет, фотовиставку, написали літопис школи.

О 10-й шкільне подвір'я, де, як правило, лунають лише перші та останні дзвоник, наповнилось учнями. Школа почувалася справжнім винуватцем торжества і

отримала багато подарунків. А в приміщенні актового залу Прикарпатського університету відбулися урочистості, під час яких "гостя з Канади" пані Галя — сценічний образ учительки початкових класів Галини Андрейчук — запрошувала на сцену людей, причетних до народження школи: ректора університету В. Кононенка, наукового керівника школи-ліцею П. Ступарика, директора П. Сусака, завуча Л. Ікалюк, а також гостя — мера міста Б. Боровича і брали в них блиц-інтерв'ю. Багато вчителів за свою працю отримали нагороди — почесні грамоти.

Ну що ж, школо. Ми тихо задуваємо твоїх п'ять свічок — і запалосмо шосту...

Христина НАЗАРЧУК.

ТУРНІР ЮНИХ МАТЕМАТИКІВ

У школі-ліцеї відбулася Всеукраїнська математична олімпіада, в якій взяла участь понад 300 учнів 8-11 класів шкіл з різних областей. 6 найсильніших юних математиків нашої держави

захистять честь України на міжнародній олімпіаді в Торонто (Канада).

Любмира САБАЦЬ,
наш кор.

ЗАСПОВНИК ВИДАННЯ —
Прикарпатський університет
ім. Василя Стефаника (ректор
— академік АНП України,
доктор філологічних наук,
професор Віталій Кононенко).

Над номером працювали:
головний редактор —
професор Володимир ПОЛСЬК,
літературний редактор —
кандидат філологічних наук
Зоряна КАСПРИШИЦЬ,
редактор відділу інформації і реклами —
Надія СТРИНАДЮК,
коректорка — Христина НАЗАРЧУК,
оформлення Ігоря ЛЮБИМЕНКА.

Газета зареєстрована обласним
управлінням на пресі 3.01.1994 р.
Свідчення про державну реєстрацію дру-
кованого засобу масової інформації
№ 210, серія ІФ.

© ALMA MATER
1-2 (156-157) квітень '95
Головний редактор
Світлана ГОРДИЦЯ

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати текст. Авторі
публікацій підписують за добір, точність
і об'єктивність наведених фактів.
Висловлені авторами думки можуть не
збігатися з позицією редакції.

Набір і верстка
рекламних оголошень «Альма
М. Івано-Франківськ, вул. Гонималія, 2.
Тел. 2-49-45, 3-72-75,
факс (03422) 2-49-45,
e-mail: vnb@ukord.ivano-frankivsk.ua.

Газету віддруковано офсетним способом
друку в Надвірнянській районній друкарні.

Виходить двічі на місяць форматом Ф4-4.
Наклад 1000 прим.

Підписана до друку 29.04.95 р.

Почта адреса:
Заходьте — м. Івано-Франківськ,
вул. Шевченка, 57, каб. 102, 102а (біля з-
вул. Пушкіна). Поніть — м. Івано-
Франківськ, голодомонтаж, а/с 27.
Дзвінок — 96-482, 96-489.
Фотохудож. "Світлина" — тел. 480.

— Віталію Івановичу, з якою метою створювалася школа-ліцей Прикарпатського університету?

— На це було кілька причин. По-перше, у нас є глибоке переконання, що одним із найважливіших завдань, які має розв'язувати наше суспільство, є формування національної інтелектуальної еліти. І нам здавалося, що школа-ліцей, яка має можливість залучити викладацькі кадри університету, відібрати кращих викладачів, кращих дітей з різних шкіл нашого міста й області, дасть добру підготовку тим, хто в майбутньому може бути залучений до дуже потрібної суспільству, хоч і приниженої сьогодні інтелектуальної еліти. Була й інша чисто прагматична мета: ми б хотіли на високому рівні готувати кадри майбутніх юристів, економістів, філологів, істориків та ін. А ліцеїсти — то потенційні студенти, інтелектуали, науковці. Ось це і були найважливіші причини створення школи-ліцею.

— Словосполучення "школа-ліцей" Прикарпатського університету стало для нас звичним. А що, власне, дає університет школі, а школа — університету?

— Школа дає університету багато. По-перше, вона дає хороших випускників. І основна частина тих, хто вступає з певними пільгами до нашого університету зі школи-ліцею, вчиться добре. Хоч і є окремі небажані для нас і для ліцею винятки. По-друге, школа дає можливість нашим студентам здійснювати педагогічну практику не просто в умовах звичайної школи, а в умовах школи, яка

дає поглиблені знання. І оскільки нашим студентам частково доведеться працювати в ліцеях, гімназіях, інших елітних навчальних закладах, то, звичайно, така практика дуже корисна. З іншого боку, значення

вашому вузі. Це закономірно, адже вчать вони у школі-ліцей Прикарпатського університету. Чи передбачають умови прийому до Вашого вузу певні пільги для них?

— Пільги будуть. Але

проходили практикум в університеті. От у чому основна перевага ліцею, а не в тому, щоб надати такі пільги, щоб всі поступали в університет фактично без іспитів. Ми за те, щоб перевірити знання у випускників ліцею, але зробити це в найменш складній для них формі.

— Віталію Івановичу, на завершення скажіть, яким Вам бачиться майбутнє нашого ліцею?

— Я вважаю, що ліцей мав би розширювати базу ліцейних класів, а не здійснювати широкий набір учнів, починаючи з першого класу. Наступне питання, як на мене, полягає в тому, що ліцей не повинен брати тільки дітей Івано-Франківська, або ж дуже обмежену, як нині, кількість дітей з області. Університету разом з школою-ліцеєм, обласним управлінням освіти треба думати над тим, щоб дати можливість вчитися у цьому ліцей не лише міським дітям, а й дітям з району. І, можливо, виходити навіть за межі області. З іншого боку, хотілося б, щоб проходила дальша спеціалізація ліцейних класів. Я, наприклад, зовсім би не відмовився, якби був передствлений хіміко-біологічний профіль або окремо велась підготовка у галузі менеджменту, економіки. Мені здається, це одна із можливих перспектив розвитку ліцею.

— Дякую за інтерв'ю.

*Бесіду вела
Христина НАЗАРЧУК.
Учениця II курсу школи-ліцею Прикарпатського університету
ім. В. Стефаніка.*

Нами інтерв'ю ЛІЦЕЇСТИ — НАША МАЙБУТНЯ ЕЛІТА

*Не покладаючись на долю, наш університет одним з перших серед вузів вирішив сам ростити для себе майбутню студентську еліту. Так виникла школа-ліцей Прикарпатського університету. Про зв'язки і співпрацю вузу і підшефної школи-ліцею наш кореспондент веде розмову з ректором, доктором філологічних наук, академіком Академії педагогічних наук України
В. І. Кононенком.*

університету для школи-ліцею теж не можна применшити. Я думаю, що присутність університету — це свого роду запорука успіхів школи-ліцею. Якщо її зв'язки з університетом розірвуться, чого я не хочу, — різко понизиться рейтинг школи-ліцею. В розвинутих країнах Заходу існує багато шкіл при університетах, і всі вони процвітають.

— Віталію Івановичу, не секрет, що ліцеїсти зорієнтовані продовжувати навчання у

сказати конкретно, які саме, я поки що не можу, оскільки ще не було остаточного рішення. Після нього випускникам школи-ліцею будуть оголошені умови вступу. Та все ж не в пільгах справа, а в тому, що школа-ліцей краще готує своїх випускників, ніж інші школи. Ми ліцей відкрили для того, щоб зорієнтувати учнів на певні спеціальності. Вони їх задалегідь обрали, спеціально займалися додатково з нашими викладачами, слухали спецкурси,

Про нас пишуть

"ВИХОВАННЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ДОБРА..."

"... Нам пощастило заглянути, хоч бігцем, до ліцею. Ще перед порогом пересвідчилися, що це школа нового типу і за формою будови модерною, і за навчально-виховним змістом. Тут своєрідний мікроклімат навчальний, яким охоче дихають і вчителі й ліцеїсти юні".

(В. ГОВОР. "Крила Прикарпатського університету". — "Освіта" за 23 листопада 1994 р.)

"Петро Дмитрович (Сусак, директор школи-ліцею. — Ред.) переконаний ще в одному: дисципліна повинна бути, але в

розумних пропорціях. Дисципліна не через покарання, а через реалізацію творчого потенціалу, саморозвитку особистості. Ні в якому разі не принижувати дитину, навіть якщо її оцінки далеко не ідеальні. Це стало правилом для педагогічного колективу школи-ліцею № 23".

(Наталія БІДЕНКО. "Петро Сусак: авторитет школи створює вчитель". — "Молодь України" за 23 березня 1995 р.)

"...Розпочали бал третьокласники, які готувалися до нього з особливим нетерпінням:

переодягалися у чортиків, робили маски гарбузят (гарбуз — неодмінний атрибут дійства), вчили англійські пісеньки та віршички, присвячені Halloween (батьківщина цього незвичайного свята — Великобританія. — Ред.).

Увечері ж уся "нечиста сила" зібралася в дискотеці школи-ліцею. Це члени шкільного англійського "KWI-club" підготували для численних гостей велике дійство з міфічними персонажами зарубіжної та вітчизняної літератури".

(Наталка БОДНАРЧУК. "Нечиста сила" в Івано-Франківську. — "Вісті з України" за 10-10 листопада 1994 р.)

"Івано-Франківська школа-ліцей № 23 зовсім юна, їй лише п'ять років. Але вона вже зуміла заявити про себе як про осередок талантів, нетрадиційності, пошуку. Дітям тут завше затишно й добре, їх поважають, ними опікуються, прагнуть розвинути явні й приховані здібності".

(Наталка БОДНАРЧУК. "23-я річниця школи відкриває двері в рай...". — "Вісті з України" за 24-30 листопада 1994 р.)

(Закінчення на стор. 7)

З ЧИСТИХ ДЖЕРЕЛ

Автори поданих у цій добірці віршів — учні школи-лицею та ІІ випускники, котрі вже стали студентами філологічного факультету Прикарпатського університету. Серед творів, які пропонуємо увазі читачів, — і перші поетичні спроби, і на диво зрілі віршовані рядки. Та всі поезії зігріті щирістю й невідомістю почуттів — любові до Бога, рідної української землі, своєї неньки, шани до історичної пам'яті і духовних скарбів народу. Їх автори зачудовано оспівують прихід весни, стараються у поетичній формі осмислити як вічний кругоплин змін у природі, так і особисті життєві враження від спілкування з ровесниками й наставниками, від подій і явищ сьогодення.

Іван ГАВРИЛОВИЧ,

член Спілки журналістів України.

* * *

Доц зневіри випадає рясно
(Іноді трапляється і так),
І тоді кладе нікчемність
власна
На вуста мої скорботний
знак.

Але треба все перетерпіти,
Свою чашу спити до чиста,
Бо у муках треба заслужити
Там, в раю, побачити Христа...

* * *

Сумна гора. Сліпі і дикі люди,
І хрест великий поміж два
хрести.
І кидають в криваві рани-
груди:
"Подай! Прости! Помилуй!
Відпусти!"

Просити можна, може, навіть
треба
(Та не забудьте: в Ньюго
людська кров...)
Не прощення, не ситних дарів з
неба,
А перелитись, як і Він, в любов.

ОДЕРЖИМА

Сказав Господь: "Не тримай
за пазухою
камінь на брата свого".
Так, краще кинь його в мене.
Я хочу бути каменована.
Я хочу втопити все каміння
у своїй крові...
Не дякуйте мені,
не вінчайте мене вінками,
навіть терновими.

Тільки накрийте мене... своїми
світами.
Щоб більше не було де
тримати каміння.

Олена ВДОВИНА,
триразовий переможець
Всеукраїнських олімпіад,
студентка Прикарпатського
університету.

Весна іде,

Число 1(12)

Дітяч

Рано-вранці на світанні
встало сонечко з вітанням.
Усміхнулося до мене,
привіталось і сказало:
— А чи знаєш ти, дитино, кого маєш
ти любити найсильніше від усіх?
Я у відповідь сказала:
— Я люблю свою матусю, ще люблю
свою родину, але ще люблю й шаную
мою рідну Україну.

УСМІХ
СОНЕ

УКРАЇНА, ЯКУ

Сьогодні Україна схожа на заблудну дитину. Вона біжить, спотикається, падає, але встає, знову біжить, знову спотикається... Куди біжить? Вона здається, й сама цього не знає. Можливо, її поводить сліпі, а може, надто часто прислухається до сторонніх порад. А я тим часом думаю, чому, коли мама запитує що я хочу від Миколая, думаю не про те, що хочу, а про те, що він може принести. Однак моя молодша сестричка ще вірить у його всемогутність і щиро обіцяє мамі бути слухняною, щоб Миколай приніс "Барбі". Бачу, як засмучуються мамині очі, як вона лагідно пестить її, каже, що багато дівчаток мріють про "Барбі", і можи трапитись, у Миколая не вистачить ляльок на всіх.

А так хочеться, щоб вистачило. Щоб у цьому суспільстві люди могли працювати і працю цінувати так як вона того вартує. Щоб та свобода, про яку тепер так часто говорять, була справжньою. Для мене — це передусім життя без примусу, коли я буду автором свого життя, коли писатиму його сторінки так, як мені хочеться. Моє життя — моя приватна власність. І як не розпорядитися — мені вирішувати. Кажуть, той, хто носить

Творчість

ДИВОСВІТ МАЛЮНКА І ВИШИВКИ

"Я навчаю дітей і сама вчуся у них", — каже вч образотворчого мистецтва школи-лицею Любов Михай Феденко.

В цих словах уся вона, з душею, що відкрита прекрас сповнена широго прагнення прищепити учням любов мистецтва, передати їм ази і навички образотворчої гра Молодий педагог, яка здобула середню спеціальну освіт фахом "художник-майстер по вишивці та моделюванню о нині заочно навчається на третьому курсі художнього факульту Прикарпатського університету.

Любов Михайлівна — класний керівник 6-В, ді поглиблено вивчають предмет, який вона викладає. Вих Л. Феденко беруть активну участь у шкільних художніх вист бачі малюнки посідали призові місця і на міських конкурсах д творчості.

Ігор ЯРОШЕ
кор. "Алма Ми

На знімках: роботи учнів.

красу несе...

ІСТЕР

газета Квітень '95

МЛОСЬ
ЧКО...

Правильно, — сказало сонце, — це для тебе важливіше, але ще запам'ятай ти, що людина, яка не любить своєї рідної країни, рідної матері, своєї родини, то вона не любить і самого себе".

Світлана ТИХАНЬСКА,
6-А клас.

Я ВИБИРАЮ

черевики, найкраще знає, де вони його тиснуть. Можливо, швець краще від інших вміє виправити взуття, але де саме і наскільки, знає лише той, хто його носить.

Хочу жити в суспільстві, де не обожнюють ідолів, не говорять хором, не радіють за наказом, не захоплюють доносів, не переслідують оригінальність, де можна вільно говорити та сперечатися на будь-яку тему, відстоювати свою думку.

В нашому віці хочеш-не хочеш замислюєшся, яку дорогу в житті вибрати, ким стати, як реалізувати тебе. Все це так чи інакше пов'язане з тим, в якому суспільстві житимеш. Те, в якому жили мої діди і батьки, мене не приваблює: Мабуть, кожен з нас за останні роки достатньо чув як про тоталітаризм, диктатуру, імперію, так і про демократію, свободу, незалежність. Це, власне, і є ті сосни, між якими людство блукає віками. Я вибираю демократію, яка хай навіть нічого не гарантує, але дає людям свободу. Тому в майбутньому я бачу Україну лише як демократичну державу.

Христина НАЗАРЧУК,
1-Б (Л).

Наші захоплення

ПИШЕМО, МАЛЮЄМО, ВИДАЄМО...

Наші учні у всьому проявляють винахідливість. Надрукувати свої перші літературні спроби в міській пресі не завжди можна та й боязко. Отож знайшли вихід: друкарський верстат — звичайна друкарська машинка, художник-оформлювач — це товариш по парті.

Такими виданнями вже можуть похвалитись Ольга Пунько, Олена Вдовина, Леся Ікалюк. Відомі шкільні альманахи "Бог є любов", "Ми любимо Україну по-своєму", "Світ очима дітей".

На знімку: титульна сторінка самвидаву Леся Ікалюк.

Максим МЕЧЕВ,
учень II курсу ліцею.

*Люблю весну. За що?
Не знаю...
Напевно, за її красу,
Що несе людям щастя море,
Душевну рідість, доброту.*

*Вона прийде — і все навкруг
засяє:
Проснеться ліс, прокинеться
гайки.
І серце, наче соловей, співає.
Весняні рими ллються
у рядки.*

Надія БАБИЧ.

*Ясне сонце збирило всі роси.
Теплий вітер, спочивши
на хмарі,
Заплітати проміння у коси
Буде Мавці на тій же галляі.*

*Він зірве її прекрасну лілею,
Залунають їм сонця
кларнети.*

*Вітер тихо злетить над
землею —*

*Ліс почує любові сонети.
Ярослава ЧУГАЙДА.*

*У весняне місто, що по вінця
повне
Гамором і ружом,
вечір завітав.
Поблукав дворами, зазирнув
до парку,
Калискову сонним липам
заспівав.*

*Засвітив в каштанів кронах
білі свічі,
Постуляв голівки стомленим
квіткам,*

*Ще щось мав зробити... та
заплющив вічі...
У припишкнім парку він
заснув і сам.*

Оксана ПИЖУК.

Етюд

КОЛИ ВИРОСТЕМО

Іноді я думаю, як ростуть діти у дитячих будинках без батьків. Напевно, це страшно. Я не уявляю, як можна не сідати за стіл разом з татом і мамою, не розмовляти з ними. А хто доглядав би мене, коли я хворий? Тоді мене доглядають мамині ласкаві руки. Хто тишить дитину-сироту обною чи іграшкою? Як це страшно — не мати батьків! Своя родина, то це — де дитині найкраще. Але треба пам'ятати, що як батьки дбають про дітей, так і діти будуть дбати про батьків, коли виростуть.

Андрій МКОЛЯШ,
6-Д клас.

Не сміємо

ПОДРУЖИЛИ З НЕЧИСТОЮ СИЛОЮ?!

Увага! Тільки один день! Улюбленці публіки, зірки кіно та літератури: Фреді Крюгер, граф Дракула, Мефістофель, а також наш земляк Вій — в Івано-Франківську. На цілий день школа-ліцей опинилася в волохатих пазурячих лапах нечистої сили. Ми не відаємо, як ліцеїсти подружилися з нечистою силою, але свято "HALLOWEEN" і Бал Сатани, що відбулися, — тому підтвердження.

Олександр ШЛЯХТА.

Відповідальні за випуск:
Олена ЯВОРСЬКА, Марія ГОРДИЦЯ.

Завжди охоче ділиться з колегами своїм багатим фаховим досвідом педагог із 33-річним стажем, учитель-методист нашої школи-ліцею Ольга Лаборева. Ось і цього разу вона приймала в методичному кабінеті гостей-слухачів міського семінару вчителів, які працюють у класах з поглибленим вивченням української мови та літератури. Ольга Степанівна повела розмову про педагогіку співробітництва з учнями, про шляхи досягнення успіху у навчанні.

Секрет майстерності О. Лаборевої як учителя в тому, що вона вміє керувати процесом навчання, стимулювати їх активність, створювати пошукові ситуації, органічно поєднуючи колективні форми роботи з індивідуальними і груповими. Ольга Степанівна вміє бачити в учневі особистість — з індивідуальним способом мислення, прагненням висловлюватися, бути рівним серед ровесників, мати свою думку.

У вихованні, — підкреслював видатний педагог К. Ушинський, — все повинно базуватися на особі вихователя, тому що виховна сила виливається із живого джерела людської особистості». Таким живим джерелом любові до книги, глибокої поваги до її творця і є для учнів Ольга Степанівна. Звичайно, через їх руки проходить багато книг, що викликані постійною необхідністю звертатися до підручників, художньої, довідкової та іншої літератури. Але цього ще не досить для формування в душі учня любові й поваги до створеного письменником, публіцистом чи вченим духовного скарбу. Тому вчителька старалась зацікавити дівчаток і хлопчиків творчістю автора, яку вони вивчають відповідно до програми, відкриває дітям сторінки його життя, самі, миттєвості творення. Розповідає про копійку праці письменників над змалюванням художніх образів, над мовою твору. Робить це так, що учням хочеться повернутися до нього ще раз, жити життям його героїв. Втім, знайомить вчителька дітей і з іменами інших самобутніх поетів, прозаїків, чії твори рекомендує їм для позакласного читання.

Кожний урок Ольги Степанівни нестандартний. Вона практикує семінарські заняття, уроки-конференції, уроки-диспути, уроки-екскурсії

до літературних музеїв, мовні уроки-брейн-ринги.

Творчий почерк учителя — це і його кабінет. Створений О. Лаборевою та її учнями кабінет став центром науково-виховної роботи в школі-ліцеї. Тут є чимало різноманітних наочних посібників — карток-таблиць для блочного повторення

здібностей дітей може і повинна позитивно вплинути також позакласна робота. Звісна річ, вона забирає багато часу, енергії та здоров'я педагога. Але все те, що зроблено, — поїздки по літературних місцях Прикарпаття, інсценізації художніх творів, уроки-звіти учнів перед батьками тощо — не пройде безслідно.

навчального матеріалу, ілюстрованих папок-розкладок, діафільмів, наборів карток з граматичними завданнями для індивідуальної роботи учнів з розвитку зв'язного мовлення та закріплення навичок культури мовлення, а також довідників, словників художньої літератури. Під керівництвом своєї вчительки ліцеїсти випускають літературні альманахи і стіннівки, мовну газету "Плекаймо рідне слово", що знайомлять із творчістю юних. Постійно діють виставки книг "Мово рідна, слово рідне!..", "Радимо прочитати", на допомогу учням виставляються матеріали з культури української мови.

Ольга Степанівна вдало використовує таку форму навчання, як написання учнями творів-мініатюр, а на її погляд, сприяє чіткій сконцентрованій передачі думки. Написані ними твори-мініатюри — це, як правило, замальовки з цікавими власними спостереженнями дітей. Таким чином вони закріплюють вивчене з лексики і граматики, втілюють свою творчу уяву у словесний образ.

Учителька добре розуміє, що на розвиток творчих

Узяти хоча б пробуджену вчителькою не в одному із своїх вихованців внутрішню потребу до літературної творчості. Такі проби пера — то філософія молодої людини, перевірка своїх можливостей, навіть, якщо хочете, екзамен перед однолітками. І головне тут — розважливо сприймати критичні зауваження товаришів, крок за кроком іти вперед у своєму творчому зростанні, утверджувати своє Я.

Так, напрочуд зрілі, як для її віку, пише поезії Олена Вдовина. Вона три роки підряд — у 1992-му, 1993-му і 1994-му — виходила переможцем Всеукраїнської олімпіади юних філологів, а нині вже навчається на філологічному факультеті університету. Третє місце на такій олімпіаді торік було присуджено Христині Назарчук. А ліцеїсти У. Бутрак, О. Станчевська, О. Легін, О. Пижук неодноразово посідали призові місця на міських та обласних олімпіадах.

Відзначились вихованці О. Лаборевої і в конкурсах на кращий літературно-мистецький твір під девізом "Бог є любов", оголошеному УАПЦ, та "Ми любимо Україну по-своєму", організованому міським відділом

народної освіти і студентським братством університету. На Всеукраїнському конкурсі творів "Світ через космос" визнано одним із кращих віршів Лесі Калок "Чумацький шлях", її нагороджено грамотою Українського молодіжного аерокосмічного об'єднання "Сузір'я". Ольгу Бень жюри визнано найкращим виконавцем авторських творів про великого Кобзаря на міському конкурсі читців під час Шевченківських днів. А Ольга Ноценко була запрошена на Всеукраїнську нараду молодих літераторів-початківців.

Учні пишуть і перші наукові дослідження, беруть участь у науково-практичних конференціях, що проводяться в університеті. І спонукає їх Ольга Степанівна до таких досліджень навіть уже самими темами, визначеними програмою спецкурсу з української літератури "Сторінки призабуті спадщини", цікавими й до цього часу маловідомими — "Драматичні поеми Лесі Українки", "Малий жанр в українській літературі (новелетки, етюди, картки щоденника, поезії в прозі)", "Жіночі імена на літературній карті України", "Україна і українці в творчості письменників XIX століття"...

Чимало колишніх учнів О. Лаборевої стали, за прикладом своєї улюбленої вчительки, філологами або ж оволодівають нині цим фахом. Приміром, торік вступили на філологічний факультет нашого університету 12 її вихованців. З 11-Б, де Ольга Степанівна була класним керівником, вийшло п'ять золотих медалістів. До речі, із 29 учнів цього класу 20 нині навчається у вузах України, четверо — в ПТУ, п'ять працює на підприємствах міста.

Ольга Степанівна, наполеглива праця вчителя-методиста, керівника методичного об'єднання школи-ліцею О. Лаборевої не є даремною. Приносить вона вагомі результати у вигляді міцних знань, ерудованості, надійних моральних критеріїв вихованців Ольги Степанівни — того, що визначає подальшу життєву долю випускників нашого ліцею.

*Олександра МЕЧЕВА,
заступник директора
школи-ліцею
з навчальної роботи.*

Увага: новинки

**"InterNet"
у Прикарпатському
університеті**

Всім відомо, яке велике значення в сучасному світі має інформація. Багато в чому нашим теперішнім негараздам ми зобов'язані відірваністю України від єдиного світового інформаційного простору. Одним з перших, хто активно включився у вирішення цієї проблеми, є Прикарпатський університет. Нещодавно у вузі відкрито інформаційний відділ. На базі сучасних комп'ютерів працівники відділу під'єднали до світової інформаційної мережі "InterNet", налагодили функціонування електронної пошти. Під'єднання до "InterNet" дає можливість за лічені секунди одержати інформацію, накопичену на різноманітних базах даних світу. Викладачі та наукові працівники вузу можуть тепер оперативіно спілкуватись зі своїми колегами з різних країн, створювати проблемні і дослідницькі групи за участю закордонних фахівців.

Очолив відділ досвідчений інженер-програміст Павло Федорук. Успішно працюють тут і молоді спеціалісти, випускники вузу Олександр Собкович і Любомир Ерстенюк.

У перспективі планується встановити локальну комп'ютерну мережу, що якісно поліпшить функціонування внутрішньої електронної пошти.

Костянтин ОСТАФІЙЧУК.

*Інженер-програміст
інформаційного відділу.*

Про нас пишуть

"ВИХОВАННЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ДОБРА..."

(Закінчення. Поч. на стор. 3)

"— На мою думку, не варто дітей обмежувати якимись рамками, нав'язувати свої смаки навіть у музиці. Виховання через призму добра, терпимості і любові дасть їм змогу самостійно обрати свій єдиний, неповторний шлях до вершин прекрасного у всьому, — вважає педагог Наталія Дедурина".
(Ніна БОГАТИРЕНКО. "Через емоційність — до духовності". — "Пресова агенція новин. Українська панорама" за 20 лютого 1995 р.).

"Суспільство поставило школу в якусь фальшиву ситуацію, коли вона має проповідувати одне, але і вчитель, і учень знає, що в житті ціниться інше. На жаль. Найрозумніше — говорити дітям правду. Так. сьогодні краще

живеться людям з сумнівними моральними якостями, але так не повинно бути. Це ненормально".

(“Мені напропорочили вчительську долю...”. Інтерв'ю з директором школи-ліцею Петром Сусяком. — “Галичина” за 1 жовтня 1994 р.).

“Івано-Франківська школа-ліцей Прикарпатського університету відзначила своє п'ятиріччя. Все було, як і належить на іменинах: величезний торт зі свічками, теплі віншування, квіти, гості, сяючі обличчя вчителів і учнів, дарунки, сюрпризи”.

(Дарина НАЗАРЧУК. “П'ять років — на “п'ять”. — “Галичина” за 6 жовтня 1994 р.).

“У тих, хто переступає поріг цього храму науки, намагаються

розвинути здібності з наймолодшого віку, дати найглибші знання і разом з тим плакають їхні душі для добра, милосердя, людяності”.

(Наталія БОДНАРЧУК. “Школа-ліцей: двері відкриті для пошуку”. — “Рідна земля” за 30 вересня 1994 р.).

“А свято (“Крістмас”, католицьке Різдва, яке відзначили у школі-ліцеї. — Ред.) і справді було напроцуд теплим, з прекрасним лейтмотивом: “Любіть при свічках!”. І любов та світлілася у всьому: в захоплених очах директора, вчителів, батьків, гостей, вчорашніх випускників...”

(Світлана ВАСИЛЬКІВСЬКА. “Крістмас”. — “Рідна земля” за 6 січня 1995 р.).

Welt der Photos
Die Mutterferde.
Die Schwester (die Teilnehmer der Schülerfotokunst
Nadijka und Oxanka Worobez).
Das Lichtbild des Schülers der 2. Klasse
Jewhen Hordyzja.

SPRING

*Spring is coming, I can feel it,
How fresh is the morning air...
Birds are singing, birds are
peeping,
Life and joy are everywhere.*

Of course, I am glad to be a school leaver. But it's so painful to say "good-bye" to school, to favourite teachers.

My sacred wish is to become a student of our University. But even if I am lucky and my dream comes true, I'll never forget my school and my teachers.

I don't say "good-bye" to my school. Dear school, I love you!

Natalia PUKISH, (IIC).

Spring is my favourite season. In Spring nature awakens from it's long winter sleep. It's the season of love.

But this spring is really very important for me. It's my last school spring. Yes, I am a school leaver. For long ten years I have been studying hard.

SCHULE. FRÜHLING OSTERFEST

Meine Schule ist neu und gross. In der Schule sind viele Klassenzimmer, eine Bibliothek, eine Turnhalle und ein Speiseraum. Ich bin Schülerin. Ich habe Mathematik, Malen und Deutsch besonders gern. Ich lerne Deutsch schon 3 Jahre lang. Ich kann lesen, schreiben, deutsch sprechen.

und Narzissen. Das Wetter ist im Frühling schön. Die Vögel fliegen an und singen die schönen Lieder. Ich liebe den Frühling.

(FRYNAK Ira, 3b).

(BELEJ Wika, 3b).

Der Frühling ist da. Der letzte Schnee taut. Im Wald ist es noch nicht grün. Oft scheint die Sonne. Im Frühling blühen viele Blumen: Schneeglockchen, Veilchen, Tulpen

Im Osterfest gehen alle Menschen in die Kirche. Sie weihen Eier, Wurst und Kuchen ein. Die Eier sind schön und gefärbt. Ich gehe mit meiner Grossmutter und Mutter in die Kirche. Wir gehen zum Gottesdienst. Dieses Fest ist lustig. Ich liebe dieses Fest.

(OSADZA Wolodja, 3b).

Мар'янка Продан лише навчається в 1-В класі школи-лицею. Однак вже має певні успіхи з музики і співів, образотворчого мистецтва, залюбки виступає з дитячим вокально-інструментальним ансамблем музичної школи № 2. Талановита дівчинка поєднує навчання з грою на скрипці (клас досвідченого викладача Ю. Т. Євчука).

Щастя тобі, юнко!

Фотографії учня 2-В класу школи-лицею, лауреата міжнародного конкурсу персональних дитячих фотовиставок "Талант-91" Жени Горділі.

Весела перерва

СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я

З тумачного словника самвидавчого журналу "Вересень" (головний редактор, кореспондент, художник — Аля Гайдамака).

МАТерик — лайка.
ГорлоПАН — польський співак.
КУРець — півень.
ДУЛО — сурмач.
ГОРІлка — дитинча горили.

ТОПоля — одиорічний малюк.
Трошки вражень про школу:
Учні після контрольної — живі і мертві.
Твір — нотатки божевільного.
Учень без шпаргалки — вершник без голови.
Двійка за підказку — горе з розуму.
Директор та вчителі на педраді — Алі-Баба та сорок розбійників.
Виклик до директора — місце зустрічі змінити не можна.
Батьківські збори — це не повинно повторитися.
Урок хімії — справа пахне керосином.
Прибирання шкільної території — ванщина.
Фізкультура — Пес Барбос і незвичайний крос.

Педагогічний колектив школи-лицею щиро вдячний начальнику області Кобутирчу Михайлові Михайловичу за допомогу у випуску газети "Альма Матер".